

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.59. Diöceses Valentina, & Diensis uni eidemque Episcopo in perpetuum
subjiciuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. die Martis aures illi præbere statuit:
A. C. 1275. nec ab hoc more deflexit unquam.

§. LIX.

*Diecefes Valentina & Diensis uni
 eidemque Episcopo in perpetuum
 subjiuntur.*

Papa Gregorius Belicadro proficiscens
 Laufannam, ut hoc loco cum Impe-
 ratore Rudolpho colloqueretur, Viennæ
 in Delphinatu cum ageret, Episcopatus
 Diensis cum Valentino conjunctionem
 longo tempore optatam fecit, Ecclesiæ
 posteriori, cui sua in juventute servierat,
 singulariter addictus. Anno 1274 Gui-
 do Monlaurius Canonicus Ponienfis in
 Episcopum Valentinum electus, & a Pa-
 pa Gregorio confirmatus fuerat; cujus
 inter comites Belicadri erat. Sed sta-
 tim postea Tarasci mortuo Papa Ama-
 deum Ruscinonensem suffecit. Is nobi-
 li genere in Delphinatu ortus, a puero
 monachus ad S. Claudii in Burgundiæ Co-
 mitatu, deinde Abbas Saviniacensis
 fuerat. Inter lacrymas, quod Episcopa-
 tu indignum se crederet, repugnantem
 Papa ipse Viennæ consecravat, his solatus
 verbis: Ne metue! Tu es ille, per quem
 pristinam recipiet formam spoliata hæc
 Ecclesia. Amadeus in sua dignitate mo-
 nasti-

Rayn. 1275.
 n. 35.

Gall. Chr.
 to. 2. p. 1114.

nasticam vestem, victumque ac reli- Sæcul. XIII.
 quam observantiam, quantum poterat A.C. 1275.
 tenebat.

Hic ipse fuit, in quo Papa Gregorius
 Episcopatu Valentino Diensem junxit,
 quem tunc temporis Amadeus Geneven-
 sis Amadei Ruscinonensis avunculus pos-
 sidebat. Conjunctionis causas Papa ex-
 ponit in diplomate, quod Viennæ 25
 Sept. an. 1275 dabit, & in quo sic loqui-
 tur: Ecclesias Valentinam & Diensem
 violenta continuaque tyrannide a longo
 tempore opprimunt harum dioecesium
 viri nobiles ac populi, qui sæpe illarum
 bona quidem diripuerunt, Episcopos au-
 tem in exilium pepulere. Hac de re
 querimonie ad Papam Gregorium IX
 precesque delatæ sunt, ut Ecclesias illas
 conjungeret, sociatis unico sub capite vi-
 ribus vexantium ferociae facilius restitu-
 ras. Motus his questibus Papa consti-
 tuit viros, qui in necessitatem ac emolu-
 mentum conjunctionis inquirerent, istam-
 que, si Ecclesiis utilem censerent, ipsius
 autoritate facerent. Cum Gregorii
 IX mors, alique casus obstarent, ne hoc
 mandatum executioni daretur, earun-
 dem Ecclesiarum infectatio ad nostram
 ætatem usque duravit, ut ipsi, cum infe-
 riore in gradu staremus, vidimus, præ-
 Hist. Eccles. Tom. XXI. Uu fertim

Sæcul. XIII. tertim quod ad Ecclesiam Valentinam
A.C. 1275. attinet; videruntque &, quod dici solet,
 manibus contrectarunt Fratres nostri Car-
 dinales nobiscum his in locis agentes.

Considerantes igitur harum Ecclesia-
 rum utilitatem manifestam, tantamque
 propinquitatem, ut earum dioeceses non
 solum in eadem provincia Viennensi sitæ,
 verum etiam contiguæ sint, de consilio
 nostrorum Fratrum hoc de negotio no-
 biscum deliberantium ex plenitudine
 potestatis nostræ illas per præsentis lit-
 teras jungimus, volumusque, ut sta-
 tu Præfulum eas modo regentium inte-
 gro nec mutato, postquam alteruter ces-
 serit, aut obierit, superstes agnoscat Ep-
 piscopus Valentinus pariter ac Diensis, &
 utramque deinceps Ecclesiam unus idem-
 que Antistes perpetuo gubernet. Al-
 ternis cooptabitur in his Ecclesiis, initio
 in Valentina factis; & ambarum Cano-
 nici ad ineunda simul suffragia tunc con-
 venient, velut si unicum essent corpus:
 sed in reliquis cunctis duo Collegia ma-
 nebunt divisa. Omnia salvis juribus Ar-
 chiepiscopi Viennensis illarum Ecclesia-
 rum Metropolitanæ. Conjunctio sequente
 anno 1276 post decessum Diensis Epis-
 copi executioni mandata quadringentos
 duodecim annos duravit ad nostram us-
 que

que ætatem, qua duo episcopatus illi Sæcul. XIII.
 denuo separati fuere, scilicet anno 1687. A.C. 1275.

§. LX.

*Gregorii ac Rudolphi congressus
 Lausannensis.*

Papam 6 Oct. Lausannam delatum die
 S. Lucæ octavo decimo ejusdem men-
 sis Romanorum Rex adiit cum Regina
 conjuge cunctisque propemodum liberis
 suis. Biduo post illi jurabat se omnia bo-
 na & jura Ecclesiæ Romanæ tuitu-
 rum, laturumque opem ad recuperandum
 ea, quæ illa non possideret, sicut etiam
 ad defendendum jus ejus in regnum Si-
 culum. Huic juramento aderant se-
 ptem Cardinales; inter alios Petrus Ta-
 rantasinus Episcopus Ostiensis, & Otto-
 bonus Fiescus Diaconus tit. S. Adriani;
 quinque Archiepiscopi, Ademarus Lug-
 dunensis, Otto Mediolanensis, Bonifacius
 Ravennas, Jacobus Embrodunensis, &
 Odo Vefuntinus; undecim Episcopi,
 Joannes Leodiensis, Stephanus Parisinus,
 Rudolphus Constantiensis, Henricus Ba-
 fileensis, Guilielmus Lausannensis, Hen-
 ricus Tridentinus, Amadeus Valentinus,
 Raymundus Massiliensis, Aimo Geneven-
 sis, Alanus Segesteronensis, ac Gerardus

Ann. Colm.
 Rayn. n. 37.